

Wyrok z dnia 5 września 2001 r.

II UKN 548/00

Kontroli kasacyjnej podlega prawidłowość wykładni i zastosowania prawa w odniesieniu do stanu faktycznego ustalonego w zaskarżonym wyroku, jeżeli w kasacji zarzucono tylko naruszenie prawa materialnego (art. 393¹ pkt 1 KPC).

Przewodniczący SSN Teresa Romer, Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk (sprawozdawca), Beata Gudowska.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 5 września 2001 r. sprawy z wniosku Janusza S. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w T.G. o prawo do renty, na skutek kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 26 stycznia 2000 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e n i e

Decyzją z dnia 12 kwietnia 1999 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w T.G. odmówił przyznania wnioskodawcy Januszowi S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na powstanie niezdolności do pracy po upływie 18 miesięcy od ustania okresów składkowych.

Odwołanie wnioskodawcy od tej decyzji zostało oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 20 sierpnia 1999 r. [...]. Sąd ustalił, że ostatni okres składkowy wnioskodawcy upłynął 1 czerwca 1994 r., a do tej daty wnioskodawca pobierał zasiłek dla bezrobotnych. Określony w art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.) warunek powstania niezdolności do pracy w ciągu 18 miesięcy od ustania okresów składkowych lub nieskładkowych uprawniających do świadczeń byłby spełniony, gdyby niezdolność do pracy powstała do 1 grudnia 1995 r. Z opinii biegłych lekarzy specjalistów z za-

kresu chorób wewnętrznych i neurologii wynika, że wnioskodawca jest niezdolny do pracy od 5 lutego 1999 r., zatem omawiany wymóg nie został spełniony.

Po rozpoznaniu apelacji wnioskodawcy od tego wyroku Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach wyrokiem z dnia 2 stycznia 2000 r. [...] oddalił apelację. Sąd Apelacyjny ustalił, że wnioskodawca ubiegał się o rentę inwalidzką w 1994 r. Jego odwołanie od decyzji odmawiającej przyznania tego świadczenia zostało oddalone prawomocnym wyrokiem Sądu Wojewódzkiego w Katowicach z dnia 31 stycznia 1995 r. [...] wobec braku inwalidztwa. Ustalenia tego wyroku wzmacniają opinię biegłych lekarzy stwierdzającą, że niezdolność do pracy wnioskodawcy nie powstała przed dniem 1 grudnia 1995 r.

Wyrok ten zaskarżył kasacją wnioskodawca i wskazując jako podstawy kasacji naruszenie prawa materialnego przez błędną wykładnię art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i naruszenie przepisów postępowania przez niewyjaśnienie wszystkich okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Katowicach do ponownego rozpoznania. W uzasadnieniu kasacji wnioskodawca podniósł, że nie ma żadnej opinii lekarskiej dotyczącej stanu jego zdrowia z okresu od 7 grudnia 1994 r. do 1 grudnia 1995 r. Nie ma zatem pewności, że niezdolność wnioskodawcy do pracy nie powstała w ciągu 1995 r., a więc w okresie wymaganym do spełnienia wymogu powołanego przepisu prawa materialnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 393¹ KPC kasację można oprzeć na dwóch podstawach: na naruszeniu prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie oraz naruszeniu przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Przepis art. 393³ KPC wymienia jako warunek dopuszczalności kasacji przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie. Prawidłowe przytoczenie podstaw kasacyjnych polega na wskazaniu przepisów prawa, które skarżący uważa za naruszone. W przypadku przytoczenia jako podstawy kasacji naruszenia przepisów postępowania w uzasadnieniu kasacji powinno znajdować się wyjaśnienie, na czym zdaniem skarżącego polega naruszenie każdego ze wskazanych przepisów postępowania i jaki wpływ miało to naruszenie na wynik sprawy.

Wskazanie jako jednej z podstaw kasacji „niewyjaśnienia wszystkich okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy” nie jest przytoczeniem podstawy kasacyjnej w rozumieniu powołanego przepisu. Nie można uznać, że kasacja została oparta na podstawie naruszenia przepisów postępowania, skoro nie wskazuje się w niej, aby któryś z przepisów postępowania został naruszony. Skoro kasacja nie przedstawia zarzutu, że ustalenia faktyczne zapadły z naruszeniem przepisów postępowania, ustalenia te nie mogą być skutecznie kwestionowane. W konsekwencji kasacja podlega rozpoznaniu tylko w takim zakresie, w jakim oparta jest na podstawie naruszenia prawa materialnego, przy czym kontroli podlega prawidłowość zastosowania prawa i jego wykładni w odniesieniu do stanu faktycznego ustalonego w zaskarżonym wyroku.

Przepis art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.) uzależnia prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy od jednoczesnego spełnienia trzech warunków. Jednym z tych warunków jest powstanie niezdolności do pracy w wyszczególnionych okresach składkowych lub nieskładkowych (między innymi w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych), albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Z ustalonego stanu faktycznego wynika, że niezdolność wnioskodawcy do pracy powstała po upływie 18 miesięcy od ustania okresu pobierania zasiłku dla bezrobotnych, zatem omawiany warunek nie został spełniony. Zarzut błędnej wykładni powołanego przepisu jest bezzasadny, bowiem wynika z niego wyraźnie, że prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy nie może być przyznane osobie, która nie spełnia któregoś z wymaganych warunków.

Kasacja okazała się pozbawiona usprawiedliwionych podstaw, zatem z mocy art. 393¹² KPC podlega ona oddaleniu.

=====